

RM-110-157-16

ROZPORZĄDZENIE

RADY MINISTRÓW

z dnia 8 grudnia 2016 r.

w sprawie wykazu podmiotów podlegających ochronie

Na podstawie art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o kontroli niektórych inwestycji (Dz. U. z 2016 r. poz. 980 i 1954) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustala się wykaz podmiotów podlegających ochronie, o którym mowa w art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o kontroli niektórych inwestycji, stanowiący załącznik do rozporządzenia.

§ 2. Rozporządzenie obowiązuje do dnia 31 grudnia 2017 r.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2017 r.

PREZES RADY MINISTRÓW

BEATA SZYDŁO

Sprawdzono pod względem
prawnym i redakcyjnym:

Sekretarz Rady Ministrów
Jolanta Rusiniak

Dyrektor Departamentu Rady Ministrów
Hanka Babińska

Załącznik
do rozporządzenia
Rady Ministrów
z dnia 8 grudnia 2016 r.
(poz. ...)

WYKAZ PODMIOTÓW PODLEGAJĄCYCH OCHRONIE

1. Grupa Azoty S.A. z siedzibą w Tarnowie (numer KRS: 0000075450);
2. KGHM Polska Miedź S.A. z siedzibą w Lubinie (numer KRS: 0000023302);
3. EDF Polska S.A. z siedzibą w Warszawie (numer KRS: 0000013479);
4. ENGIE Energia Polska S.A. z siedzibą w Zawadzie (numer KRS: 0000053769);
5. Polski Koncern Naftowy ORLEN S.A. z siedzibą w Płocku (numer KRS: 0000028860);
6. PKP Energetyka S.A. z siedzibą w Warszawie (numer KRS: 0000322634);
7. TAURON Polska Energia S.A. z siedzibą w Katowicach (numer KRS: 0000271562).

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o kontroli niektórych inwestycji (Dz. U. z 2016 r. poz. 980, z późn. zm.) Rada Ministrów może określić, w drodze rozporządzenia, wykaz podmiotów podlegających ochronie. Ustawodawca, udzielając upoważnienia do wydania rozporządzenia, zobowiązał Radę Ministrów do uwzględnienia: istotności udziału danego podmiotu w rynku, skali prowadzonej działalności, rzeczywistego i wystarczająco poważnego zagrożenia dla fundamentalnych interesów społeczeństwa związanych z prowadzeniem działalności przez dany podmiot, jak również brak możliwości wprowadzenia środka mniej restrykcyjnego i niezbędność zastosowania kontroli inwestycji na zasadach określonych w niniejszej ustawie dla zapewnienia ochrony porządku publicznego lub bezpieczeństwa publicznego, o którym mowa w art. 52 ust. 1 i art. 65 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej. Ponadto wymagane jest określenie czasu uzasadniającego zastosowanie tych środków.

W oparciu o powyższe Rada Ministrów wskazała następujące podmioty, jako wymagające szczególnej ochrony z punktu widzenia bezpieczeństwa publicznego i porządku publicznego:

1. Grupa Azoty S.A. z siedzibą w Tarnowie (numer KRS: 0000075450);
2. KGHM Polska Miedź S.A. z siedzibą w Lubinie (numer KRS: 0000023302);
3. EDF Polska S.A. z siedzibą w Warszawie (numer KRS: 0000013479);
4. ENGIE Energia Polska S.A. z siedzibą w Zawadzie (numer KRS: 0000053769);
5. Polski Koncern Naftowy ORLEN S.A. z siedzibą w Płocku (numer KRS: 0000028860);
6. PKP Energetyka S.A. z siedzibą w Warszawie (numer KRS: 0000322634);
7. TAURON Polska Energia S.A. z siedzibą w Katowicach (numer KRS: 0000271562).

Poniżej przedstawia się uzasadnienie umieszczenia w wykazie poszczególnych podmiotów:

Ad. 1 Grupa Azoty S.A. z siedzibą w Tarnowie (numer KRS: 0000075450)

Grupa Azoty S.A. jest jednostką dominującą w Grupie Kapitałowej Grupa Azoty (dalej: GK Grupa Azoty).

GK Grupa Azoty to jedna z kluczowych europejskich grup z branży chemicznej, obecna w sektorze tworzyw konstrukcyjnych, nawozów azotowych i wieloskładnikowych, a także alkoholi OXO i plastyfikatorów. GK Grupa Azoty zgromadziła komplementarne Spółki o różnych tradycjach i specjalizacjach, aby wykorzystać ich potencjał do realizacji wspólnej strategii. GK Grupa Azoty jest największą w Polsce grupą kapitałową branży chemicznej. GK Grupa Azoty jest liderem na polskim rynku nawozów, zarówno wieloskładnikowych, mineralnych, azotowych i zawierających siarkę. Skonsolidowana GK Grupa Azoty dysponuje pełnym portfolio nawozowym, zapewniając swoim odbiorcom kompletną ofertę produktową. Spółka jest największym polskim producentem poliamidów, alkoholi OXO i plastyfikatorów, a także bieli tytanowej i melaminy. GK Grupa Azoty, dla której podmiotem dominującym jest Spółka Grupa Azoty S.A., ma strategiczne znaczenie dla Rzeczypospolitej Polskiej ze względu na:

- bezpieczeństwo żywnościowe: Spółki wchodzące w skład GK Grupa Azoty są głównym producentem nawozów w Polsce oraz drugim co do wielkości koncernem nawozowym w Europie. Nawozy mineralne to podstawowy środek upraw rolnych, zaś stabilna sytuacja GK Grupa Azoty gwarantuje pewność dostaw i cen tych produktów, co jest niezbędne do utrzymania bezpieczeństwa żywnościowego.
- bezpieczeństwo energetyczne: GK Grupa Azoty jest największym odbiorcą gazu ziemnego w Polsce.

Spółki Grupy Azoty zużywają prawie 2,2 mld m³ gazu rocznie, tj. ok. 15% całkowitej konsumpcji gazu ziemnego w Polsce – pobór gazu przez zakłady Grupy Azoty ma wpływ na funkcjonowanie krajowego systemu przesyłowego oraz na realizację obowiązujących długoterminowych kontraktów importowych na dostawy gazu przez PGNiG S.A., tj. strategicznego dostawcę gazu na rynku polskim. Gaz ziemny do Polski dostarczany jest przede wszystkim na podstawie długoterminowego kontraktu handlowego zawartego na mocy Porozumienia między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Federacji Rosyjskiej o budowie systemu gazociągów dla tranzytu gazu rosyjskiego przez terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i dostawach gazu rosyjskiego do Rzeczypospolitej Polskiej zawartego w dniu 25 sierpnia 1993 r. oraz długoterminowego kontraktu handlowego. Na jego podstawie dostarczany jest do Polski gaz ziemny w wielkości ok. 10,2 mld m³ rocznie (11 mld m³ wg GOST), co stanowi ponad 60% ogólnego krajowego zużycia gazu ziemnego.

Uwzględniając obecne ww. długoterminowe zobowiązania kontraktowe oraz wydobycie gazu ze złóż krajowych sięgające poziomu ok. 4,6 mld m³, wszelkie zaburzenia w funkcjonowaniu największego krajowego odbiorcy gazu ziemnego, tj. GK Grupy Azoty, będą miały negatywne konsekwencje dla bilansowania krajowego sektora gazu ziemnego oraz stabilności funkcjonowania krajowego systemu gazowego.

Ponadto Spółka Grupa Azoty S.A. prowadzi zaawansowane prace nad wdrożeniem do produkcji przemysłowej grafenu (materiał zbudowany z atomów węgla połączonych wiązaniami o hybrydyzacji sp²). Materiał ten posiada wysokie parametry wytrzymałościowe (100 razy lepsze niż stal), a także stanowi bardzo dobry przewodnik ciepła i elektryczności (200 razy wydajniejszy niż krzem). Powoduje to, że grafen będzie szeroko wykorzystywany przez przemysł zbrojeniowy do zastosowań w technice wojskowej przy produkcji statków powietrznych, urządzeń elektronicznych, optoelektronicznych, a także ochrony balistycznej sprzętu wojskowego i żołnierzy. Materiał ten stanowi jedno z najbardziej przełomowych rozwiązań na współczesnym polu walki.

Skarb Państwa posiada w Spółce Grupa Azoty S.A. 33% akcji stanowiących 33% udziału w ogólnej liczbie głosów na walnym zgromadzeniu. Pozostała część akcji (67% ogólnej liczby głosów w spółce) znajduje się w rękach polskich i zagranicznych akcjonariuszy instytucjonalnych i indywidualnych.

Z uwagi na niewystarczający udział Skarbu Państwa w kapitale zakładowym, a co za tym idzie ilość głosów na walnym zgromadzeniu, nie jest obecnie możliwe wprowadzenie mechanizmów ochronnych w statucie Spółki – zgodnie z przepisami Kodeksu spółek handlowych konieczna jest większość $\frac{3}{4}$ głosów (art. 415 § 1 KSH).

Ponadto wskazać należy, iż Spółka Grupa Azoty S.A. nie jest objęta ochroną przewidzianą w innych aktach prawnych, która miałaby na celu ochronę porządku publicznego lub bezpieczeństwa publicznego. Natomiast system kontroli przewidziany przez ustawę o kontroli niektórych inwestycji w sposób precyzyjny, proporcjonalny oraz obiektywny umożliwia organom administracji publicznej (organom kontroli) kontrolę transakcji dotyczących akcji Spółki Grupa Azoty S.A. albo przedsiębiorstwa lub jego zorganizowanej części, które mogłyby zagrażać porządkowi lub bezpieczeństwu publicznemu, a która to kontrola ma na celu realizację założeń wskazanych w art. 11 ust. 1 pkt 2 lit. a–d ustawy o kontroli niektórych inwestycji.

Brak jest możliwości osiągnięcia tego samego celu poprzez zastosowanie mniej restrykcyjnego środka.

Spółka funkcjonuje w branży wskazanej w art. 4 ust. 1 pkt 6 i 7 ustawy o kontroli niektórych inwestycji, co oznacza, iż może zostać objęta ochroną przewidzianą ustawą.

Objęcie Spółki ochroną przewidzianą w ustawie o kontroli niektórych inwestycji umożliwi zachowanie fundamentalnych interesów społeczeństwa, będzie ponadto służyć zachowaniu bezpieczeństwa publicznego i porządku publicznego.

Dodatkowe uzasadnienie dla objęcia wyżej wymienionego podmiotu ochroną zostało przedstawione w uchwale nr 11/2016 Komitetu Konsultacyjnego z dnia 3 listopada 2016 r. w sprawie wykazu podmiotów, które powinny zostać objęte ochroną. Dokumentowi, z uwagi na informacje zawarte w treści, została nadana klauzula „zastrzeżone”.

Ad. 2 KGHM Polska Miedź S.A. z siedzibą w Lubinie (numer KRS: 0000023302)

KGHM Polska Miedź S.A. jest Spółką posiadającą w swoim portfolio produktowym metale istotne z punktu widzenia rozwoju gospodarczego Polski: miedź, srebro, ren, nikiel, złoto, ołów, pallad, molibden oraz platynę.

Spółka zabezpiecza dostęp do najważniejszych surowców w Polsce, jak i Europie, produkując m.in. surowce krytyczne UE, takie jak ren, pallad czy platyna. KGHM zajmuje czołowe miejsce na świecie pod względem produkcji renu z wolumenem rocznym ok. 7,5 ton.

KGHM Polska Miedź S.A. jest jedynym przedsiębiorcą koncesjonowanym, wydobywającym i zapewniającym produkcję metali wykorzystywanych m.in. do produkcji broni i amunicji oraz wyrobów o przeznaczeniu wojskowym.

Ponadto KGHM Polska Miedź S.A. jest jedynym europejskim producentem renu z własnych zasobów (pierwiastek chemiczny z grupy metali przejściowych). Jest to składnik superstopów odpornych na pełzanie (odkształcanie) w wysokich temperaturach i jest on wykorzystywany w przemyśle lotniczym do produkcji monokrystalicznych łopatek silników odrzutowych – w tym wojskowych samolotów myśliwskich i turbin silnikowych.

Jednocześnie Spółka KGHM Polska Miedź S.A. ma istotne znaczenie dla produkcji uzbrojenia i sprzętu wojskowego. Główny produkt Spółki, jakim jest miedź,

stanowi podstawowy pierwiastek wykorzystywany do produkcji mosiądzu (ponad 50%). Stop ten służy do produkcji różnego rodzaju amunicji wykorzystywanej przez polskie siły zbrojne i inne służby porządkowe. KGHM Polska Miedź S.A. pełni ważną rolę w procesie produkcyjnym różnych typów amunicji (mało- i średnio-kalibrowej, moździerzowej, czołgowej i artyleryjskiej) dla polskiej armii. Tymczasem samowystarczalność polskiego przemysłu obronnego w zakresie produkcji amunicji posiada szczególne znaczenie dla bezpieczeństwa państwa, zwłaszcza w sytuacjach wyższych stanów gotowości obronnej, w których to ważnym czynnikiem jest zapewnienie niezakłóconych dostaw półproduktów i surowców służących do produkcji amunicji. Zachwianie łańcucha produkcyjnego w zakresie wytwarzania amunicji na bazie krajowych komponentów, w tym mosiądzu, negatywnie wpłynęłoby na bezpieczeństwo państwa.

Skarb Państwa posiada w KGHM Polska Miedź S.A. 31,79% akcji stanowiących 31,79% udziału w ogólnej liczbie głosów na walnym zgromadzeniu. Nationale-Nederlanden OFE posiada w KGHM Polska Miedź S.A. 5,05% akcji Spółki stanowiących 5,05% udziału w ogólnej liczbie głosów na walnym zgromadzeniu. Pozostała część akcji (reprezentująca 63,16% ogólnej liczby głosów w Spółce) znajduje się w rękach pozostałych akcjonariuszy, z których żaden nie posiada akcji reprezentujących 5% lub więcej ogólnej liczby głosów w Spółce.

Istnienie w Spółce tak licznego rozdrobnionego akcjonariatu wiąże ze sobą ryzyko niekontrolowanego przejęcia kontroli nad Spółką, w drodze m.in. ogłoszenia wezwania do zapisywania się na sprzedaż lub zamianę akcji. Statut Spółki nie przewiduje instrumentów ochrony Spółki przed próbami przejęcia akcji.

Zgodnie ze statutem Spółki Skarbowi Państwa nie zostały przyznane żadne szczególne uprawnienia. Ponadto regulacje wewnętrzne Spółki nie przewidują mechanizmów ochronnych w zakresie blokowania lub ograniczania możliwości osiągnięcia albo nabycia istotnego uczestnictwa lub pozycji dominującej w tej Spółce, w sposób niekontrolowany i wrogi, w razie gdy taka sytuacja narusza cele określone w art. 11 ust. 1 pkt 2 lit. a–d ustawy o kontroli niektórych inwestycji. Z uwagi na niewystarczający udział Skarbu Państwa w kapitale zakładowym, a co za tym idzie ilość głosów na walnym zgromadzeniu, nie jest obecnie możliwe wprowadzenie

mechanizmów ochronnych w statucie Spółki – zgodnie z przepisami Kodeksu spółek handlowych konieczna jest większość $\frac{3}{4}$ głosów (art. 415 § 1 KSH).

Ponadto wskazać należy, iż Spółka KGHM Polska Miedź S.A. nie jest objęta ochroną przewidzianą w innych aktach prawnych, która miałaby na celu ochronę porządku publicznego lub bezpieczeństwa publicznego. Natomiast system kontroli przewidziany przez ustawę o kontroli niektórych inwestycji w sposób precyzyjny, proporcjonalny oraz obiektywny umożliwia organom administracji publicznej (organom kontroli) kontrolę transakcji dotyczących akcji KGHM Polska Miedź S.A. albo przedsiębiorstwa lub jego zorganizowanej części, które mogłyby zagrażać porządkowi lub bezpieczeństwu publicznemu, a która to kontrola ma na celu realizację założeń wskazanych w art. 11 ust. 1 pkt 2 lit. a–d ustawy o kontroli niektórych inwestycji.

Brak jest możliwości osiągnięcia tego samego celu poprzez zastosowanie mniej restrykcyjnego środka.

Spółka funkcjonuje w branży wskazanej w art. 4 ust. 1 pkt 13 oraz 14 ustawy o kontroli niektórych inwestycji, co oznacza, iż może zostać objęta ochroną przewidzianą ustawą.

Objęcie Spółki ochroną przewidzianą w ustawie o kontroli niektórych inwestycji umożliwi zachowanie fundamentalnych interesów społeczeństwa, będzie ponadto służyć zachowaniu bezpieczeństwa publicznego i porządku publicznego.

Dodatkowe uzasadnienie dla objęcia wyżej wymienionego podmiotu ochroną zostało przedstawione w uchwale nr 10/2016 Komitetu Konsultacyjnego z dnia 3 listopada 2016 r. w sprawie wykazu podmiotów, które powinny zostać objęte ochroną. Dokumentowi, z uwagi na informacje zawarte w treści została nadana klauzula „zastrzeżone”.

Ad. 3 EDF Polska S.A. z siedzibą w Warszawie (numer KRS: 0000013479)

Spółka EDF Polska S.A. (dalej zwana: „EDF Polska”) jest podmiotem dominującym w Grupie Kapitałowej EDF Polska (dalej zwana: „GK EDF”), do której należą jedne z największych elektrowni i elektrociepłowni w kraju, w tym Elektrownia Rybnik oraz 8 elektrociepłowni. Łączna moc osiągalna tych źródeł wytwórczych wynosi ok. 3200 MW. GK EDF ma 8% udziału w rynku energii elektrycznej i 13% udziału w rynku ciepła sieciowego w Polsce. Rocznie wytwarza ponad 13 TWh energii

elektrycznej oraz ok. 30 PJ energii cieplnej (dane na 31.12.2015 r.). Podstawowym paliwem produkcyjnym jest węgiel – rocznie GK EDF zużywa blisko 7 mln ton tego surowca i jest jednym z największych odbiorców węgla w kraju.

Źródła wytwórcze GK EDF pełnią istotną rolę w pokryciu zapotrzebowania na moc i energię elektryczną w kraju, a także zapewniają dostawy ciepła dla dużych aglomeracji miejskich. Należy przy tym wskazać na ważną rolę Elektrowni Rybnik, która z jednej strony zapewnia dostawy mocy i energii elektrycznej dla obszaru Górnego Śląska, a z drugiej strony pełni funkcje regulacyjne w krajowym systemie elektroenergetycznym (dalej zwanego: „KSE”), pozwalając na dotrzymanie na wymaganym poziomie parametrów jakościowych energii elektrycznej oraz niezawodnościowych pracy polskiego systemu elektroenergetycznego. Ewentualny zakup wszystkich albo części tych źródeł przez podmiot, który podjąłby decyzję o ich likwidacji, wpłynąłby negatywnie na bezpieczeństwo pracy KSE, gdyż w jego aktualnych uwarunkowaniach bilansowych pożądane jest bowiem działanie przeciwne, tj. zwiększanie mocy źródeł wytwórczych. Uwzględniając wielkość, lokalizację oraz funkcje, jakie pełnią źródła wytwórcze zarządzane przez GK EDF w KSE, EDF Polska ma strategiczne znaczenie dla Rzeczypospolitej Polskiej, w szczególności dla utrzymania bezpieczeństwa energetycznego.

EDF Polska nie jest ani bezpośrednio ani pośrednio powiązana ze Skarbem Państwa, gdyż 100% akcji spółki należy do inwestorów prywatnych. Jej głównymi akcjonariuszami są: EDF International S.A.S. – posiadający łącznie 57.417.761 akcji Spółki (81,13% kapitału zakładowego), EDF INVESTMENT II B.V. posiadający łącznie 13.014.301 akcji Spółki (18,39% kapitału zakładowego) oraz akcjonariusze mniejszościowi posiadający łącznie 343.700 akcji Spółki (0,48% kapitału zakładowego). Jedynym akcjonariuszem EDF International S.A.S. jest Electricité de France S.A. z siedzibą w Paryżu (akcjonariuszem spółki jest rząd francuski). W związku z tym brak jest możliwości wprowadzenia mechanizmów kontroli w dokumentach korporacyjnych Spółki.

Spółka EDF Polska jest objęta ochroną, o której mowa w ustawie z dnia 18 marca 2010 r. o szczególnych uprawnieniach ministra właściwego do spraw energii oraz ich wykonywaniu w niektórych spółkach kapitałowych lub grupach kapitałowych prowadzących działalność w sektorach energii elektrycznej, ropy naftowej oraz paliw

gazowych (Dz. U. poz. 404, z późn. zm.), zwanej dalej: „ustawą o szczególnych uprawnieniach”, jednakże nie jest to wystarczające dla zapewnienia porządku publicznego i bezpieczeństwa Polski.

Należy zwrócić uwagę, że ochroną wynikającą z ustawy o szczególnych uprawnieniach objęte są niektóre obiekty i instalacje (tzw. infrastruktura krytyczna), a nie akcje spółki będącej operatorem infrastruktury krytycznej. Ponadto ochrona, o której mowa w ustawie z dnia 24 lipca 2015 r. o kontroli niektórych inwestycji ma charakter uprzedni w stosunku do ochrony przewidzianej w ustawie o szczególnych uprawnieniach, ponieważ już na etapie przejmowania kontroli nad daną spółką umożliwia organom kontroli, kontrolę transakcji, które mogłyby zagrażać i bezpieczeństwu publicznemu i porządkowi publicznemu, a która to kontrola ma na celu realizację założeń wskazanych w art. 11 ust. 1 pkt 2 lit. a–d ustawy o kontroli.

Przedmiot działalności spółki obejmuje działalność, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 1 ustawy o kontroli, umożliwiając objęcie tego podmiotu ochroną, o której mowa w tej ustawie.

Ad. 4 ENGIE Energia Polska S.A. z siedzibą w Zawadzie (numer KRS: 0000053769)

Spółka ENGIE ENERGIA Polska S.A. (dalej zwana: „ENGIE”) to piąty największy producent energii w Polsce, jest właścicielem Elektrowni w Połańcu (1811 MW), która odpowiada za 5% produkcji energii w kraju.

Elektrownia w Połańcu jest jednocześnie największym producentem energii elektrycznej w południowo-wschodniej Polsce. Elektrownia składa się z 8 bloków energetycznych. Bloki nr 1–7 są opalane mieszanką węgla kamiennego z biomasą, natomiast blok nr 8 opalany jest wyłącznie biomasą (inwestycja w zakresie budowy Zielonego Bloku została zrealizowana w 2013 r. a jego moc wynosi 205 MW). Ponadto, w celu zaspokojenia potrzeb polskiego systemu energetycznego, ENGIE świadczy usługi systemowe dla Polskich Sieci Elektroenergetycznych S.A.

Elektrownia Połaniec pełni istotną rolę w pokryciu zapotrzebowania na moc i energię elektryczną w kraju. Należy przy tym wskazać na ważną rolę elektrowni, która z jednej strony zapewnia dostawy mocy i energii elektrycznej dla obszaru południowo-wschodniej Polski, a z drugiej strony pełni funkcje regulacyjne w KSE, pozwalające na dotrzymywanie na wymaganym poziomie parametrów jakościowych energii

elektrycznej oraz niezawodnościowych pracy polskiego systemu elektroenergetycznego. Ewentualny zakup wszystkich albo części tych aktywów przez podmiot, który podjąłby decyzję o ich likwidacji, wpłynąłby negatywnie na bezpieczeństwo pracy KSE. W aktualnych uwarunkowaniach bilansowych KSE pożądane jest bowiem działanie przeciwne, tj. zwiększanie mocy źródeł wytwórczych.

ENGIE zajmuje również pozycję lidera w wykorzystywaniu biomasy w Polsce. Spółka jest obecna również na polu energii odnawialnej dzięki farmom wiatrowym Jarogniew-Mołtowo (20 MW), Wartkowo (30 MW) i Pągów (51 MW).

Podsumowując wielkość i lokalizację źródeł wytwórczych oraz funkcje jaką pełni ENGIE w pokryciu krajowego zapotrzebowania na moc, Spółka ma strategiczne znaczenie dla Rzeczypospolitej Polskiej, w szczególności dla bezpieczeństwa energetycznego.

ENGIE nie jest bezpośrednio lub pośrednio powiązana ze Skarbem Państwa – 100% akcji spółki należy do inwestorów prywatnych. W związku z tym brak jest możliwości wprowadzenia mechanizmów kontroli w dokumentach korporacyjnych Spółki.

ENGIE jest objęta ochroną, o której mowa w ustawie o szczególnych uprawnieniach, jednakże nie jest to wystarczające dla zapewnienia bezpieczeństwa i porządku publicznego. Należy zwrócić uwagę, że ochroną wynikającą z tej ustawy objęte są niektóre obiekty i instalacje (tzw. infrastruktura krytyczna), a nie akcje spółki będącej operatorem infrastruktury krytycznej.

Ochrona, o której mowa w ustawie z dnia 24 lipca 2015 r. o kontroli niektórych inwestycji, ma charakter uprzedni w stosunku do ochrony przewidzianej w ustawie o szczególnych uprawnieniach, ponieważ już na etapie przejmowania kontroli nad daną spółką umożliwia organom kontroli kontrolę transakcji, które mogłyby zagrażać porządkowi publicznemu i bezpieczeństwu RP, a która to kontrola ma na celu realizację założeń wskazanych w art. 11 ust. 1 pkt 2 lit. a–d ustawy o kontroli. Biorąc powyższe pod uwagę, brak jest możliwości zastosowania mniej restrykcyjnego środka.

Przedmiot działalności spółki obejmuje działalność, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 1 ustawy o kontroli, co umożliwia objęcie tego podmiotu ochroną, o której mowa w ustawie.

Ad. 5 Polski Koncern Naftowy ORLEN S.A. z siedzibą w Płocku (numer KRS: 0000028860)

Spółka Polski Koncern Naftowy ORLEN S.A. (dalej zwana: „PKN ORLEN”) jest podmiotem dominującym w Grupie Kapitałowej ORLEN (dalej zwanej: „GK ORLEN”), która prowadzi szeroki zakres działalności obejmujący m.in. wytwarzanie oraz sprzedaż produktów i półproduktów rafineryjnych i petrochemicznych. Jest ona także wiodącym producentem petrochemikaliów, a wytwarzane produkty stanowią podstawowy surowiec dla licznej grupy firm chemicznych. Ponadto podmioty działające w GK ORLEN zajmują się wytwarzaniem ciepła i energii elektrycznej.

PKN ORLEN jest największą firmą petrochemiczną w Europie Środkowoschodniej. Zarządza siedmioma rafineriami, z których trzy znajdują się w Polsce (Płock, Trzebinia, Jedlicze). Zakład produkcyjny PKN ORLEN w Płocku (rafineria w Płocku) stanowi jeden z najnowocześniejszych, zintegrowanych zakładów produkcyjnych w Europie Środkowo-Wschodniej o mocach przerobowych na poziomie 16,3 mln ton/rok. Łączne moce przerobu ropy naftowej w skali roku wynoszą ponad 35 mln ton.

PKN ORLEN posiada również największą sieć sprzedaży paliw liczącą ok. 2700 stacji paliw. Zapleczem sieci detalicznej jest efektywna infrastruktura logistyczna, składająca się z naziemnych i podziemnych baz magazynowych oraz sieci rurociągów dalekosiężnych.

W zakresie sprzedaży hurtowej benzyny i oleju napędowego na rynku polskim GK ORLEN jest największym podmiotem z udziałem na poziomie 59,5%, przy czym udział w zakresie sprzedaży benzyny wynosi 66,8%, a w przypadku oleju napędowego 57,1%.

Równocześnie PKN ORLEN konsekwentnie rozwija obszar energetyczny. W styczniu 2016 r. uruchomiona została elektrociepłownia gazowo-parowa we Włocławku o mocy 463 MWe. Ponadto po dostosowaniu do standardów emisyjnych Elektrociepłownia w Płocku (blok o mocy 596 MWe) planowane jest uruchomienie instalacji kogeneracyjnej.

Na przestrzeni kilku minionych lat znacznemu pogorszeniu uległa sytuacja branży rafineryjnej. Spowolnienie gospodarcze, spadek popytu na paliwa, a także coraz bardziej restrykcyjne wymogi środowiskowe mogą prowadzić do zamykania rafinerii w Europie. Trudną sytuację w tym sektorze mogą potęgować niskie ceny surowca.

Zgodnie z przewidywaniami, do końca dekady zostanie zamkniętych ok 10 rafinerii ze 100 obecnie funkcjonujących. Może spowodować to działania konsolidacyjne na rynku paliw płynnych. Procesy te mogą stanowić zagrożenie dla bezpieczeństwa energetycznego Polski.

Uwzględniając powyższe, GK ORLEN jest najważniejszym podmiotem w branży paliwowej w Polsce oraz bardzo ważnym ogniwem w systemie bezpieczeństwa energetycznego Polski. Działalność realizowana w przez GK ORLEN ma strategiczne znaczenie dla Rzeczypospolitej Polskiej, w szczególności ze względu na bezpieczeństwo energetyczne. Zakłócenia w funkcjonowaniu Spółki miałyby negatywny wpływ na funkcjonowanie całej krajowej gospodarki oraz zapewnienie bezpieczeństwa i porządku publicznego.

W spółce PKN ORLEN Skarb Państwa posiada 27,52 % akcji stanowiących 27,52 % udziału w ogólnej liczbie głosów na walnym zgromadzeniu. Pozostała część akcji (72,48 % ogólnej liczby głosów w spółce) znajduje się w rękach polskich i zagranicznych akcjonariuszy indywidualnych i instytucjonalnych. Należy jednak mieć na uwadze, że uprawnienia Skarbu Państwa nie wynikają z powszechnie obowiązujących aktów prawnych, tylko z dokumentów korporacyjnych Spółki. Statut Spółki zawiera mechanizm ochrony polegający na ograniczeniu liczby głosów na walnym zgromadzeniu innego akcjonariusza niż Skarb Państwa do 10% bez względu na wielkość posiadanego pakietu akcji.

PKN ORLEN jest objęty ochroną, o której mowa w ustawie o szczególnych uprawnieniach, jednakże nie jest to wystarczające dla zapewnienia bezpieczeństwa i porządku publicznego. Należy zwrócić uwagę, że ochroną wynikającą z tej ustawy objęte są niektóre obiekty i instalacje (tzw. infrastruktura krytyczna), a nie akcje spółki będącej operatorem infrastruktury krytycznej. Ponadto ochrona, o której mowa w ustawie o kontroli, ma charakter uprzedni w stosunku do ochrony przewidzianej w ustawie o szczególnych uprawnieniach, ponieważ już na etapie przejmowania kontroli nad daną spółką umożliwia organom kontroli kontrolę transakcji, które mogłyby zagrażać porządkowi lub bezpieczeństwu publicznemu, a która to kontrola ma na celu realizację założeń wskazanych w art. 11 ust. 1 pkt 2 lit. a–d ustawy o kontroli.

Przedmiot działalności spółki obejmuje działalność, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 1–4 i 6 ustawy o kontroli, co umożliwia objęcie tego podmiotu ochroną, o której

mowa w tej ustawie. Z uwagi na brak możliwości zastosowania mniej restrykcyjnego środka i ewentualne ryzyko związane z przejściem kontroli nad Spółką przez inny podmiot niż Skarb Państwa, zasadne jest stworzenie instrumentów na poziomie ustawy (rozporządzenia), które miałyby na celu ochronę kluczowych interesów państwa.

Ad. 6 PKP Energetyka S.A. z siedzibą w Warszawie (numer KRS: 0000322634)

Spółka PKP Energetyka S.A. (dalej zwana: „PKP Energetyka”) prowadzi działalność na terenie całej Polski w zakresie dystrybucji i sprzedaży energii elektrycznej. W 2014 r. spółka ta sprzedała 7,6 TWh energii elektrycznej co daje jej piąte miejsce wśród największych spółek energetycznych w kraju. Spółka jest jedynym operatorem systemu dystrybucyjnego posiadającym własną sieć dystrybucyjną na terenie całego kraju.

PKP Energetyka utrzymuje i modernizuje kolejową infrastrukturę energetyczną, dostarcza energię elektryczną przewoźnikom, odpowiada za zasilanie urządzeń elektroenergetycznych związanych z prowadzeniem ruchu i bezpieczeństwem pojazdów trakcyjnych na sieci kolejowej. Spółka jest jedynym w Polsce dostawcą energii elektrycznej niezbędnej do zasilania kolejowej sieci trakcyjnej PKP. W konsekwencji PKP Energetyka odgrywa bardzo ważną rolę w systemie transportu kolejowego w Polsce, zarówno pasażerskiego, jak również towarowego transportu kolejowego.

Uwzględniając powyższe, PKP Energetyka jest istotnym podmiotem w branży energetycznej w Polsce oraz bardzo ważnym ogniwem w systemie bezpieczeństwa energetycznego Polski, w szczególności z uwagi na fakt, że jest jedynym w Polsce dostawcą energii elektrycznej niezbędnej do zasilania kolejowej sieci trakcyjnej PKP. Działalność realizowana przez Spółkę ma strategiczne znaczenie dla Rzeczypospolitej Polskiej.

PKP Energetyka nie jest powiązana bezpośrednio lub pośrednio ze Skarbem Państwa – 100% akcji spółki należy do spółki PKPE Holding sp. z o.o. W związku z tym brak jest możliwości wprowadzenia mechanizmów kontroli w dokumentach korporacyjnych Spółki.

Ponadto należy wskazać, że PKP Energetyka nie jest objęta ochroną przewidzianą w innych aktach prawnych, która miałaby na celu ochronę bezpieczeństwa i porządku publicznego. System kontroli przewidziany przez ustawę o kontroli umożliwia organom kontroli kontrolę transakcji dotyczących akcji PKP Energetyka albo przedsiębiorstwa

lub jego zorganizowanej części, które mogłyby zagrażać porządkowi lub bezpieczeństwu publicznemu, a która to kontrola ma na celu realizację założeń wskazanych w art. 11 ust. 1 pkt 2 lit. a–d ustawy o kontroli, tym bardziej, że osiągnięcie tego samego celu poprzez zastosowanie mniej restrykcyjnego środka jest niemożliwe.

Przedmiot działalności Spółki obejmuje działalność, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 10 ustawy o kontroli, spełniając tym samym przesłankę do umieszczenia jej w wykazie podmiotów podlegających ochronie.

Ad. 7 TAURON Polska Energia S.A. z siedzibą w Katowicach (numer KRS:0000271562)

Spółka TAURON Polska Energia S.A. (dalej zwana: „TAURON”) jest spółką dominującą w Grupie Kapitałowej TAURON Polska Energia S.A. (dalej zwana: „GK TAURON”), która jest jedną z czterech największych grup energetycznych w Polsce. GK TAURON prowadzi działalność gospodarczą m.in. w zakresie wytwarzania, dystrybucji i sprzedaży energii elektrycznej oraz ciepła, a także wydobycia węgla kamiennego i jest największym dystrybutorem energii elektrycznej w Polsce. Udział Grupy w rynku dystrybucyjnym w 2015 r. wynosił ok. 37%.

Sieci dystrybucyjne GK TAURON obejmują ok. 18% powierzchni kraju, dystrybuując 49,2 TWh energii elektrycznej na obszarze 58 tys. km², co stanowi prawie jedną piątą powierzchni Polski. Za pośrednictwem sieci dystrybucyjnej TAURON energia elektryczna jest dostarczana do ok. 5,4 mln klientów.

W zakresie wytwarzania energii GK TAURON jest drugim co do wielkości producentem energii w Polsce. Według danych z 2015 r. udział GK TAURON na tym rynku wynosił ok. 11%. Według danych za 2014 r. GK TAURON znalazła się na drugim miejscu zarówno pod względem mocy zainstalowanej (5,1 GW), jak i produkcji brutto energii elektrycznej (17,4 TWh). W skład GK TAURON wchodzi pięć elektrowni węglowych (tj.: Jaworzno III, Łaziska, Łagisza, Siersza, Stalowa Wola), 3 elektrociepłownie, 35 elektrowni wodnych i 4 farmy wiatrowe.

Uwzględniając powyższe, GK TAURON jest kluczowym podmiotem w branży energetycznej w Polsce oraz istotnym ogniwem w systemie bezpieczeństwa energetycznego Polski.

W spółce TAURON Skarb Państwa posiada 30,06 % akcji stanowiących 30,06% udziału w ogólnej liczbie głosów na walnym zgromadzeniu. Pozostała część akcji (69,94% ogólnej liczby głosów w spółce) znajduje się w rękach polskich i zagranicznych akcjonariuszy indywidualnych i instytucjonalnych (w tym KGHM Polska Miedź S.A. posiada 10,39% akcji reprezentujących 10,39% ogólnej liczby głosów w spółce). Statut spółki GK TAURON zawiera mechanizm ochrony polegający na ograniczeniu liczby głosów na walnym zgromadzeniu innego akcjonariusza niż Skarb Państwa i podmiotów zależnych od Skarbu Państwa do 10% bez względu na wielkość posiadanego pakietu akcji. Uwzględniając ewentualne ryzyko związane z przejściem kontroli nad spółką przez inny podmiot niż Skarb Państwa, zasadne jest stworzenie instrumentów na poziomie ustawy, które miałyby na celu ochronę bezpieczeństwa i porządku publicznego.

System kontroli przewidziany przez ustawę o kontroli umożliwia organom administracji publicznej kontrolę transakcji dotyczących akcji TAURON albo przedsiębiorstwa lub jego zorganizowanej części, które mogłyby zagrażać porządkowi lub bezpieczeństwu publicznemu, a która to kontrola ma na celu realizację założeń wskazanych w art. 11 ust. 1 pkt 2 lit. a–d ustawy o kontroli.

Przedmiot działalności spółki obejmuje działalność, o której mowa w art. 4 ust. 1 pkt 1 i 10 ustawy o kontroli, co umożliwi objęcie tego podmiotu ochroną, o której mowa w tej ustawie, co pozwoli na zachowanie fundamentalnych interesów społeczeństwa, zapewniając porządek publiczny i bezpieczeństwo RP.

Z uwagi na fakt, iż rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 21 czerwca 2016 r. w sprawie wykazu podmiotów podlegających ochronie (Dz. U. poz. 977), zmienione rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 26 lipca 2016 r. (Dz. U. poz. 1316) straci moc obowiązującą z dniem 31 grudnia 2016 r., projektowane rozporządzenie wejdzie w życie z dniem 1 stycznia 2017 r.

Czas zastosowania środków przewidzianych w ustawie z dnia 24 lipca 2015 r. o kontroli niektórych inwestycji wobec wymienionych podmiotów został wyznaczony do dnia 31 grudnia 2017 r. – do tego dnia będzie obowiązywało projektowane rozporządzenie (por. § 2 projektu).

Mając na uwadze przepisy ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o kontroli niektórych inwestycji, należy wskazać, iż przed upływem tego terminu organy kontroli

zobowiązane będą przeanalizować skuteczność zastosowanego środka ochrony oraz dokonają weryfikacji, czy po dniu 31 grudnia 2017 r. nadal będzie istniało rzeczywiste i wystarczająco poważne zagrożenie dla fundamentalnych interesów społeczeństwa związane z prowadzeniem przez podmioty wymienione w rozporządzeniu działalności, jak również czy brak jest możliwości zastosowania środka mniej restrykcyjnego oraz czy niezbędnym jest zastosowanie kontroli inwestycji dla zapewnienia ochrony porządku publicznego lub bezpieczeństwa publicznego.

Zawarte w projekcie rozporządzenia regulacje nie stanowią przepisów technicznych w rozumieniu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039 oraz z 2004 r. poz. 597), dlatego też projekt rozporządzenia nie podlega procedurze notyfikacji.

Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. poz. 1414, z późn. zm.) projekt rozporządzenia zostanie zamieszczony w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum Legislacji oraz na stronie podmiotowej Ministerstwa Skarbu Państwa.

Żaden podmiot nie zgłosił zainteresowania pracami nad projektem rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie wykazu podmiotów podlegających ochronie w rozumieniu ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingskiej w procesie stanowienia prawa.

Projekt rozporządzenia nie wymaga przedstawienia właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

Projekt rozporządzenia nie jest sprzeczny z prawem Unii Europejskiej.

<p>Nazwa projektu Rozporządzenie Rady Ministrów w sprawie wykazu podmiotów podlegających ochronie</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Skarbu Państwa</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu Pan Maciej Małecki – Sekretarz Stanu w MSP</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu Agnieszka Maksymiuk tel. 22/ 695 82 11 agnieszka.maksymiuk@msp.gov.pl</p>	<p>Data sporządzenia 28.11.2016 r.</p> <p>Źródło: Wykonanie delegacji ustawowej z art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o kontroli niektórych inwestycji (Dz. U. z 2016 r. poz. 980, z późn. zm.).</p> <p>Nr w wykazie prac RD 141</p>
--	---

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Realizacja upoważnienia z przepisu art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o kontroli niektórych inwestycji (Dz. U. z 2016 r. poz. 980).

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Rozporządzenie określa wykaz podmiotów podlegających ochronie, uwzględniając istotny udział danego podmiotu w rynku, branżę w której działa, skalę prowadzonej działalności, rzeczywiste i wystarczająco poważne zagrożenia dla fundamentalnych interesów społeczeństwa związane z prowadzeniem działalności przez podmiot, który ma zostać objęty ochroną, jak również brak możliwości wprowadzenia środka mniej restrykcyjnego i niezbędność, w odniesieniu do podmiotu działającego w danym sektorze, zastosowania kontroli inwestycji na zasadach określonych w ustawie dla zapewnienia ochrony porządku publicznego lub bezpieczeństwa publicznego, o którym mowa w art. 52 ust. 1 i art. 65 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, a także czas uzasadniający zastosowanie tych środków.

Zakładanym efektem jest zapewnienie ochrony porządku publicznego lub bezpieczeństwa publicznego, o których mowa w art. 52 ust. 1 i art. 65 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

Ponadto celem jest zapewnienie bezpiecznych transakcji dotyczących uprawnień właścicielskich, istotnych z punktu widzenia interesu społecznego w podmiotach ważnych dla bezpieczeństwa państwa.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

Austria

W Austrii w 2011 r. wprowadzona została państwowa kontrola nabywania udziałów w przedsiębiorstwach mających siedzibę w tym kraju. Kontrola dotyczy nabywania udziałów przez podmioty spoza UE, Europejskiego Obszaru Gospodarczego i Szwajcarii i ma charakter sektorowy (przemysł obronny, zaopatrzenie w wodę i energię, telekomunikacja, itd.). Kontrolą objęte są transakcje nabywania udziałów, na podstawie których osiągnięty lub przekroczony zostanie (bezpośrednio lub pośrednio) próg 25% głosów w przedsiębiorstwie krajowym, przy czym uwzględnia się w takim przypadku również głosy wykonywane z podmiotami trzecimi na podstawie porozumienia, a także wykonywane z podmiotami, w których nabywca w 25% jest udziałowcem.

Obowiązuje kontrola uprzednia – obowiązek uzyskania zezwolenia na dokonanie transakcji przed jej dokonaniem. Skutek prawny transakcji nie może nastąpić przed wydaniem stosownego zezwolenia. W ciągu miesiąca od wpłynięcia wniosku o zgodę wydaje się decyzję o niewszczynaniu postępowania albo o braku zastrzeżeń do transakcji albo decyzję o wszczęciu pogłębionego postępowania kontrolnego. Brak tych decyzji uznaje się za udzielenie zezwolenia. Pogłębione postępowanie kontrolne trwa dwa miesiące i kończy się wydaniem zezwolenia albo odmową wydania zezwolenia. Może być również wydana zgoda zawierająca zalecenia, których wykonanie ma zapewnić usunięcie zagrożeń dla bezpieczeństwa publicznego. Pogłębiona kontrola musi się zakończyć w terminie dwóch miesięcy – brak odpowiedzi w tym terminie oznacza wydanie zezwolenia.

Jeśli przepisy unijne oraz przepisy prawa międzynarodowego nie stoją na przeszkodzie, obowiązek posiadania zezwolenia na przekształcenia właścicielskie, wydanego przez Federalnego Ministra ds. Gospodarki, Rodziny i Młodzieży istnieje jeśli:

1. dane przedsiębiorstwo z siedzibą w Austrii podlega przepisom sprawozdawczości finansowej określonych w Trzeciej Księdze kodeksu przedsiębiorstw – UGB, dRGrB. S. 291/1897, oraz
2. prowadzi działalność w branży bezpieczeństwa i porządku publicznego w myśl art. 52 i art. 65 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej oraz
3. nabycie odbywa się przez osobę fizyczną, niebędącą obywatelem Unii Europejskiej, obywatelem EOG lub Szwajcarii, lub osobę prawną lub spółkę, której siedziba mieści się w kraju trzecim z wyjątkiem EOG i Szwajcarii.

Branże podlegające powyższym ograniczeniom obejmują:

- 1) bezpieczeństwo wewnętrzne i zewnętrzne, zwłaszcza:
 - a. przemysł obronny i
 - b. służby ochrony;
- 2) bezpieczeństwo i porządek publiczny włącznie z zabezpieczeniem warunków bytowych i sytuacji kryzysowych, zwłaszcza w zakresie:
 - a. dostaw energii,
 - b. dostaw wody,
 - c. telekomunikacji,
 - d. ruchu drogowego i
 - e. instytucji infrastruktury w zakresie edukacji, kształcenia i służby zdrowia.

Niemcy

W Niemczech w 2013 r. wprowadzona została państwowa kontrola nabywania udziałów w przedsiębiorstwach mających siedzibę w tym kraju. Kontrola dotyczy nabywania udziałów przez podmioty spoza UE oraz Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu i ma charakter ponadsektorowy. Kontrolą są objęte transakcje nabywania udziałów, na podstawie których osiągnięty lub przekroczony zostanie (bezpośrednio lub pośrednio) próg 25% głosów w przedsiębiorstwie krajowym, przy czym uwzględnia się w takim przypadku również głosy wykonywane z podmiotami trzecimi na podstawie porozumienia, a także wykonywane z podmiotami, w których nabywca w 25% jest udziałowcem.

Obowiązuje kontrola następcza – brak obowiązku zgłoszenia transakcji oraz obowiązku uzyskania zezwolenia na jej dokonanie. Kontrola może być wszczęta w terminie trzech miesięcy od zawarcia umowy nabycia udziałów albo opublikowania decyzji o złożeniu oferty publicznej albo po opublikowaniu informacji o uzyskaniu kontroli w spółce.

Federalne Ministerstwo ds. Gospodarki i Energii może kontrolować, czy nabycie krajowego przedsiębiorstwa lub bezpośrednich lub pośrednich udziałów w przedsiębiorstwie krajowym przez obcokrajowca zagraża istotnym interesom bezpieczeństwa Republiki Federalnej Niemiec, jeśli przedsiębiorstwo:

1. produkuje lub projektuje towary z listy broni wojennych,
2. produkuje lub projektuje skonstruowane w szczególności silniki lub skrzynie biegów do napędzania czołgów bojowych lub innych opancerzonych gąsienicowych pojazdów wojskowych lub
3. produkowało lub produkuje lub nadal dysponuje technologią do produkcji towarów spełniających funkcję bezpieczeństwa w branży IT w celu przetwarzania państwowych spraw poufnych lub komponentów wykorzystywanych do ich produkcji, jeśli na podstawie wiedzy przedsiębiorstwa produkt całkowity został dopuszczony przed Federalny Urząd ds. Bezpieczeństwa Techniki Informacyjnej.

W ciągu dwóch miesięcy od dnia otrzymania kompletnej dokumentacji może być wydany zakaz nabycia akcji (udziałów) albo zalecenia dla nabywcy, których realizacja ma zapewnić zgodność transakcji z niemieckim porządkiem publicznym i bezpieczeństwem (do wydania takiej decyzji konieczna jest zgoda rządu federalnego).

Japonia

Na podstawie ustawy Foreign Exchange and Foreign Trade Act, która reguluje sektory gospodarki mające znaczenie dla bezpieczeństwa narodowego i suwerenności państwowej, inwestorzy zagraniczni muszą zgłosić do ministra finansów fakt zakupu ponad 10% akcji w firmie japońskiej notowanej na giełdzie w okresie 15 dni od dokonania zakupu. W przypadku chęci zakupu ponad 10% akcji w firmie z sektorów takich, jak: rolnictwo, przemysł lotniczy, leśnictwo, rybołówstwo, kopalnie, przemysł naftowy, przemysł skórzany, ubezpieczenia, energia, prąd, sektor bankowy, przemysł farmaceutyczny oraz telekomunikacja, wymagana jest wcześniejsza notyfikacja i uzyskanie zgody od ministra finansów i ministra właściwego dla danego sektora.

Przepisy dotyczące poszczególnych sektorów gospodarki (np. Civil Aeronautics Law, Broadcast Law) ustalają również kwoty procentowe prawa do głosu, które mogą otrzymać inwestorzy zagraniczni. Niektóre przepisy regulują także dopuszczalną ilość głosów dla wszystkich inwestorów zagranicznych w danej firmie japońskiej, a nie tylko ilość głosów dla jednego inwestora.

Francja

Zgodnie z art. L-151 kodeksu monetarno-finansowego, zgody ministra właściwego do spraw gospodarki wymagają wszelkie inwestycje zagraniczne dokonywane we Francji w odniesieniu do działalności stanowiącej, nawet jeśli tylko okazjonalnie, domenę władz publicznych lub inwestycje mające związek z:

- działalnością mogącą stanowić zagrożenie dla porządku publicznego, bezpieczeństwa publicznego lub interesów obrony narodowej;
- działalnością w zakresie badań, produkcji lub komercjalizacji broni, amunicji, prochu lub substancji wybuchowych.

W przypadku stwierdzenia, iż inwestycja narusza lub naruszyła wskazane wyżej zasady, minister właściwy do spraw gospodarki może nakazać wstrzymanie inwestycji, jej zmianę lub przywrócenie stanu poprzedniego na koszt inwestora.

Kodeks zaznacza, że uszczegółowienie powyższego artykułu dokona się na podstawie dekretu.

W myśl dekretu z 7 marca 2003 r., do inwestycji zagranicznych, które wymagają uzyskania uprzedniej zgody ministra właściwego do spraw gospodarki należą:

- bezpośrednie inwestycje zagraniczne we Francji mogące zagrażać porządkowi publicznemu lub bezpieczeństwu publicznemu;

- inwestycje realizowane przez osobę, której obecna działalność lub działalność wykonywana w ciągu ostatnich dziesięciu lat może wywoływać poważne podejrzenie o możliwość dokonania lub ułatwienie dokonania pogwałcenia niektórych przepisów kodeksu karnego (dot. przestępstw związanych z produkcją, obrotem i przemytem narkotyków, prostytutką, wykorzystywaniem niewiedzy, choroby bądź innego rodzaju słabości osób trzecich, w tym małoletnich lub osób szczególnie podatnych na manipulację, stręczycielstwem, utajnianiem fałszywego uzasadnienia pochodzenia mienia lub dochodu osoby popełniającej przestępstwo lub wykroczenie, praniem brudnych pieniędzy, działalnością terrorystyczną, oferowaniem korzyści materialnych lub niematerialnych osobie pełniącej funkcję publiczną, działalnością w ramach grupy przestępczej);
- inwestycje dokonywane w sektorze gier hazardowych, w szczególności w odniesieniu do kasyn, oraz w ramach reglamentowanej działalności w zakresie zapewnienia bezpieczeństwa osobom prywatnym;
- inwestycje bezpośrednie lub pośrednie we Francji mogące stwarzać poważne ryzyko dla zdrowia publicznego.

W powyższych przypadkach minister ma 2 m-ce na wydanie opinii (od daty otrzymania wniosku od inwestora), w przypadku braku odpowiedzi, przyjmuje się, że zgoda została udzielona.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Organy kontroli: Minister właściwy do spraw Skarbu Państwa oraz Minister właściwy do spraw Energii	2	Dane własne	Bezpośrednie
Podmioty podlegające ochronie	7	Dane własne zgodnie z projektowanym rozporządzeniem	Nabycie lub osiągnięcie istotnego uczestnictwa albo nabycie dominacji, tj. nabycie udziałów albo akcji lub praw z udziałów albo akcji albo objęcie udziałów albo akcji, w liczbie zapewniającej osiągnięcie albo przekroczenie 20%, 25%, 33% albo 50% ogólnej liczby głosów na walnym zgromadzeniu albo zgromadzeniu wspólników lub udziału w kapitale zakładowym, uzyskanie istotnego uczestnictwa z upływem okresu, o którym mowa w art. 3 ust. 1 pkt 4 lit. a ustawy o kontroli niektórych inwestycji, a także w przypadku spółek osobowych nabycia prawa do decydowania w sprawach spółki samodzielnie lub wspólnie z innymi osobami, jak również nabycie od podmiotu podlegającego ochronie przedsiębiorstwa lub jego zorganizowanej części wymaga zgody ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa lub ministra właściwego do spraw energii, jako organu kontroli.
Potencjalni inwestorzy	Liczba potencjalnych inwestorów wynikać będzie zarówno z wykazu podmiotów podlegających ochronie, jak również z planowanych transakcji przez	Dane nie są możliwe do oszacowania	Nabycie lub osiągnięcie istotnego uczestnictwa albo nabycie dominacji, tj. nabycie udziałów albo akcji lub praw z udziałów albo akcji albo objęcie udziałów albo akcji, w liczbie zapewniającej osiągnięcie albo przekroczenie

	potencjalnych inwestorów.		20%, 25%, 33% albo 50% ogólnej liczby głosów na walnym zgromadzeniu albo zgromadzeniu wspólników lub udziału w kapitale zakładowym, uzyskanie istotnego uczestnictwa z upływem okresu, o którym mowa w art. 3 ust. 1 pkt 4 lit. a ustawy o kontroli niektórych inwestycji, a także w przypadku spółek osobowych nabycia prawa do decydowania w sprawach spółki samodzielnie lub wspólnie z innymi osobami, jak również nabycie od podmiotu podlegającego ochronie przedsiębiorstwa lub jego zorganizowanej części wymaga zgody ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa jako organu kontroli lub ministra właściwego do spraw energii, jako organu kontroli.
--	---------------------------	--	---

Uwagi:

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt został zamieszczony w BIP na stronie podmiotowej ministra właściwego do spraw Skarbu Państwa oraz BIP RCL w zakładce Rządowy Proces Legislacyjny zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. poz. 1414, z późn. zm.).

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z ... r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0–10)
Dochody ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Wydatki ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Saldo ogółem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												

Źródła finansowania	
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na sektor finansów publicznych, w tym na zwiększenie wydatków lub zmniejszenie dochodów jednostek sektora finansów publicznych. Komitet Konsultacyjny działa bezpłatnie.

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0–10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z ... r.)	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
Niemierzalne								

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Projektowane rozporządzenie dotyczyć będzie tylko określonych w rozporządzeniu Rady Ministrów podmiotów podlegających ochronie, jak również ich potencjalnych inwestorów, którzy zobowiązani będą do składania zawiadomień, w związku z tym może mieć niewielki wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość.
--	--

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

nie dotyczy

Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☒ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektroniczności.	☐ tak ☐ nie ☒ nie dotyczy

Komentarz:

9. Wpływ na rynek pracy

Brak wpływu.

10. Wpływ na pozostałe obszary

☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☒ mienie państwowe	☐ informatyzacja ☐ zdrowie
--	---	---

Omówienie wpływu	Przewidywane jest, że rozporządzenie Rady Ministrów określające wykaz podmiotów podlegających ochronie zawierać będzie również spółki z udziałem Skarbu Państwa, w związku z tym potencjalny inwestor, chcąc nabyć akcje albo udziały tych spółek, będzie musiał złożyć zawiadomienie o zamiarze nabycia lub osiągnięcia istotnego uczestnictwa albo nabycia dominacji.
------------------	---

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego
Wejście w życie z dniem 1 stycznia 2017 r.
12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?
W terminie do jednego roku od dnia upłynięcia terminu objęcia ochroną podmiotów wymienionych w projekcie rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie określenia wykazu podmiotów podlegających ochronie nastąpi analiza skuteczności ochrony podmiotów wskazanych w wykazie objętym rozporządzeniem Rady Ministrów.
13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)